

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Η θερινότης άρχιζε να μετριάζεται και οι άνθρωποι άρχιζουν ν' άναπ.έουν. Καὶ τόση είνε ἡ εὐχαρίστησίς των, διότι ἀπαλλάσσονται: Βραχυπήδην ἀπὸ τὴν καθημερινὴν πυράκτωσιν, ώστε παρκεύεπον καὶ τὴν κόνιν, ἵς τὰ παχέα στρώματα καλύπτουσι: τὸ ἔδαφος καὶ τὰς εύώδεις ἀναθυμίσεις καὶ σχεδὸν ἀμνητεύουσι τὸν δήμαρχον κ. Σοῦτον, μετὰ τὴν ἀκύρωσιν μάλιστα τῆς ἐκλογῆς καὶ δὲν ἐνδιαφέρονται ποσῶς νὰ μάθουν, ἀν οἱ ἀστρονόμοι ἀνεῦρον εἰς κανένα πλανήτην τὸν κ. Συγγρόν. Τόσον μᾶλλον δὲ χαίρονται, ὅσον ἐφέτος δὲ οὐρανὸς ἐφάνη ἐκτάλτως ἐπιεικῆς πρὸς αὐτούς. Η μυθιστορηματικὴ αὕτη ἔκφρασις ἔχει διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος ἔδρυς πρακτικὴν καὶ κυριολεκτικὴν σημασίαν, τούλαχιστον κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Αύγουστου. Ἐκ τῶν εὑμενῶν διαθέσσεων τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας ταῦτας ἔξαρτάται ἡ τύχη τῆς σταφίδος, τοῦ μόνου προϊόντος καὶ τοῦ μόνου πλούτου τῆς πτωχῆς μικρῶν, ἐφέτος δὲ εὔτυχῶς οὐδὲ ρανίς βοοχῆς κατέπεσε καὶ ἡ ἐσοδεία ἔξησφαλίσθη. Οἱ Ἑλληνες, ὑπεικονύτες καὶ εἰς τὰς διδαχὰς τῶν ἐφημερίδων, μεθ' ἡρωϊσμοῦ ὑπέμειναν τὸν ἀφόρητον καύσωνα χάριν τῆς ἀποκηράνσεως τῆς σταφίδος. Τὸ μονάχριδον αὐτὸν προϊόν μας, βλέπετε, εἶναι κακομαθημένον καὶ ἀπατητικόν, ως μονάχριδος κόρη καὶ διὰ νὰ γηθῇ αὐτῇ, ἀπαίτει νὰ γηθοῦμεν καὶ ἡμεῖς μαζὶ της.

Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς, ἐνόσῳ ἡ σταφίς εὑρίσκεται ἐκτεινόμηνη εἰς τὰ ἀλώνια, οἱ πλειστοι τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἔξετάζουν τὸ βαρόμετρον. Κάμνει καὶ αὐτὸς τὸ θαῦμα ἡ σταφίς, νὰ φέρῃ εἰς σχέσεις τοὺς παροιμιῶδες ἐλαφροὺς Ἑλληνας μὲ τὸ βαρόμετρον!

Ηρχίσει καὶ τὸ μονοπάλιον τοῦ καπνοῦ. Ἀρχίζουν πάλιν αἱ ἀνασκαφαὶ τῶν χαθανίων καὶ ἡ λειτουργία τῶν καπνοφαντῶν. Η ταινία εἰσέρχεται δριστικῶς εἰς τὸ σθμα τοῦ ἀγοράγου προϋπολογισμοῦ μας. Ο Θεὸς νὰ μὰς φυλάξῃ ἀπὸ τὴν ἀδηφαγίαν του.

Τώρα κόπτει ἡ κυβέρνησις τὸν καπνὸν μόνη της· τι θὰ γίνη; ὅμως ἀν ἀποφασίσουν καὶ οἱ καπνίζοντες νὰ κόψουν τὸν καπνόν;

Θὰ πιάσῃ τὴν κυβέρνησιν κόψιμο!

Καὶ δὲν φύγει: ἡ φορολογία τῆς κυβέρνησεως· ἔχομεν καὶ τὴν φορολογίαν τῶν ἀγίων διὰ τὴν ἀνέγερσιν ναζῶν. Ο Ἀρειοπαγίτης Διονύσιος ἔκαμε μάλιστα πολὺν θόρυβον μὲ τὰ λαγεῖκα του καὶ μὲ τὰς ἐν Φαλήρῳ ἄγαν κοσμικὰς ἀορτάς του. Ο σεβαστὸς ἐπίτικος πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάλαγου κ. Βαθόνης, ως ἡκούσασμεν, ἔκαμε παραστάσεις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον προτείνων, ὅπως ὁ ἄγιος ὑποβιβασθῇ... εἰς Ἑφέτην.

Τὸ ἀμάθετε; Ἀπειλούμεθα πάλιν ἀπὸ Κούτραν, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν ἐπονάληψιν τῆς γνωστῆς δίκης μαζὶ μὲ τοὺς Πηνειόδους καὶ Λαζίνας της καὶ τὰ στενογραφημένα πρακτικὰ καὶ τὰς εἰκόνας τῶν εἰκονογραφημένων ἐφημερίδων καὶ τὰ

λοιπὰ καὶ τὰ λοιπά. Δὲν ἔχουμεν ἄλλα σοβαρώτερα, ως φαίνεται, νὰ σκεφθῶμεν, καὶ διὰ νὰ μὲς ἔλθῃ καμιά σκέψης ξύνομεν ἐπανειλημμένως τὴν Κούτραν μας.

Ἐν ἐκ τῶν δύο πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐνθαρρυνθεῖσχ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἔξαμνου, λογαριάζει τὰ μέλλοντα πλούτη της, ὅπως ἡ χωρικὴ μὲ τὶς ἀγγεῖον τοῦ γάλακτος τοῦ γνωστοῦ μύθου, ὅτι ἡ μετά τοῦ κ. Δούνη ἐπιχειρησίες πρὸς ἀνεύρεσιν θησαυρῶν κεκρυμμένων ἐπέτυχεν. Ἀλλέως δὲν δυνάμεθα νὰ ἔξηγήσωμεν τὸ ἀναγραφέν, ὅτι ἡ κυβέρνησις σκοπεύει νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Πελοποννήσου μέχρι Καλαμῶν διὰ Τριπόλεως ἀναλκυμβάνοντας αὐτὴν ἡ ίδια τὴν δαπάνην τῆς κατασκευῆς.

‘Αλλ’ ἡ σκληρὰ σύμπτωσις, ἡ εἴρων αὐτὴν θεότης πάλιν βαζεῖ τὴν οὐράνη της καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν. Η νέα γραμμὴ πρόκειται ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τοὺς Μύλους. ‘Ολα τὰ μεγαλουργὰ σχέδια τῆς κυβέρνησεως ἔχουσιν ως ἀφετηρίαν μύλους καὶ πρὸ πάντων ἀνεμομύλους!

Θὰ εἰπωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν γνώμην μας, περὶ τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων, ἐπειδὴ τὰς ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἐφέτος αἱ τελωνιακαὶ εἰσπράξεις εἶναι μεγαλείτεραι τῶν περυσινῶν καὶ προπερυσινῶν. Ἀλλ’ εἶναι ἐπίσης ἀληθές, ὅτι πέρυσι καὶ προπέρυσιν ἡσαν ἐλεύθεροι οἱ νῦν φυλακισμένοι τελῶναι.

Φοβερὰ δυσωδία ἀνεδίδετο κατ' αὐτὰς ἐν τῇ ὁδῷ Στεδίου. Μετὰ πολλὰ ἀνεκαλύφθη, ὅτι ἡ δυσωδία προήρχετο ἐκ τοῦ κήπου τῆς οἰκίας τοῦ κ. Καρχηδόνου, διόπου εἶχε φύθη ἀφθονον στρώμα λιπάσματος.

Καὶ δύως ἐθεωρεῖτο βέβαιον, ὅτι ὁ βιολευτής “Αρτης” δὲν εἶχεν ἀκόμη προσχωρήσει εἰς τὴν πολιτικὴν μερίδη τοῦ κ. Παπαμεχαλοπούλου.

Ἐξεδόθη τέλος πάντων καὶ ἔνταλμα συλλήψεως κατὰ τοῦ Μανσόλα, χρηματίσαγτος Προέδρου τῶν Ολυμπίων.

Εἶναι τὸ πρῶτον ἔνταλμα τὸ ἐκδιδόμενον ἐπ' ὄνόματι τοῦ κ. Μανσόλα μὴ χρηματικόν

Εἶχομεν καὶ μίαν φοβερὰν ἕριδα, δύο ὁδοντοῖατρῶν, αὐτὴν τὴν ἐνδομάδα. Ἐκ ταύτης ἡδυνήθημεν νὰ ἔξαγαγωμεν μόνον τὸν ἔξις ὀρισμόν: Οἱ ὁδοντοῖατροὶ εἶναι ἀνθρώποι, οἱ δρόποιοι βγάζουν τὰ δόντια τῶν ἄλλων... καὶ τὰ μάτια τῶν ἀναμεταξύ των.

Ἐκηρύχθη πόλεμος ἀμείλικτος κατὰ τῶν κίγων. Εύρεθη ὁ ἔχθρος! ἡ αἵξ εἶναι ὁ φοβερὸς ἔχθρος τῶν δεσπότων, ἡ αἵξ εἶναι ἡ καταστρέφουσα τὴν βλάστησιν, ἡ αἵξ παράγει τὴν ξηρασίαν. Τώρα αἰξηγεῖται ἐπαρκῶς ἡ κοινὴ φράσις: Αἵξ καὶ ξερός!

Δεινὸς συνάπτεται ἀγών, πρὸ πολλῶν ἡμερῶν διαρκῶς περὶ τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς Πόρου. Ο δῆμος αὐτὸς δὲν

είναι έκ των πρωτευόντων του Κράτους, καὶ ὅμως τὸ ζῆτημα περὶ τῆς ἐκλογῆς του ἀνήγθη εἰς περιωπὴν σοβαροῦ πολιτικοῦ ζητήματος. Φαίνεται ὅτι διὰ τὸν δημιαρχὸν του ὁ Πέρος εἶναι πόρος . . . ζωῆς.

**

'Αναγινώσκομεν εἰς τὰς ἐφημερίδας.

·'Αρίστος εἰς Τῆνον τὸ πολεμικὸν 'Αγελῶς . . . Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο μετέφερε καὶ τὸν Νομάρχην Κυκλαδῶν κ. Θεοχάρην.·

Τὸ γεγονός τοῦτο ἀνεμένομεν πρὸ πολλοῦ. Εὐχόμεθα ὅπως ἡ Μεγαλόχαρη κάμνει τὸ θαῦμα τῆς ἐπὶ τοῦ Μεγαλόχειρος

**

Παρὰ τῆς ἐπιχειρίτου καὶ γλωσσομαθοῦς 'Επιθεωρήσεως μανθάνομεν κατὰ πολὺ περίεργον. Τὸ γαλλικὸν ὄνομα Charles κατὰ τὴν ἐμβριοῦ συναδελφὸν είναι κύτῳ τοῦτο τὸ ἐλληνικὸν Χαράλαμπος! Οἱ συγγραφεῖς καὶ οἱ μεταφρασταὶ ὃς προσέχωσιν εἰς τὸ ἔξτις νὰ μὴ ὑποπίπτωσιν εἰς λαθηπότει νὰ γράψωσι τοῦ λοιποῦ, ὅτι ὁ ἀνεργήσας τὴν σφραγὴν τῶν Οὐγενότων κατὰ τὴν νύκτα τοῦ ἀγίου Βαρθολομαίου ἡτο Χαράλαμπος ὁ Θ', διὰ τῆς ἐπικαστάσεως τοῦ Ιουλίου τοῦ 1830 ἐξεβρονίσθη Χαράλαμπος ὁ Ι', ὁ δὲ πέρυσιν ἀποθανὼν νικηφόρος στρατηλάτης τοῦ 1870 καὶ ἀνεψιός τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἐκαλεῖτο πρίγκηψ Φριδερίκος Χαράλαμπος!

**

Σκιρτησάτω ἐκ χαρᾶς τὸ πλήρωμα τῶν συνταξιούχων καὶ τῶν πτωχῶν ὑπαλλήλων! Εἰς ἐκ τῶν διορισθέντων κεντρικῶν ταμιῶν ὄνομαζεται Χρυσοχέρης. Είναι ὁ μόνος ἄνθρωπος, ὅστις δὲν δικαιοῦται ν' ἀποπέμψῃ τοὺς δικαιούχους, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι δὲν ἔχει παράδεις.

**

Συναγείρει ἡ κυβέρνησις ἀπὸ περάτων πάντας τοὺς ιχθρούς, ἐπικούρους καὶ μή, τοὺς ὑπηρετήσαντας καὶ μὴ ὑπηρετήσαντας κατὰ τὴν ἐπιστρατείαν καὶ τοὺς κατατάσσει εἰς τὸν στρατόν. Μετὰ τοῦτο οὐδεμίᾳ ὑπολείπεται ἀμφιβολία, ὅτι ὁ στρατός μας πάσχει τούλαχιστον ἐξ ἀναστομίας, ἀν ὅχι ἐκ παραλύσεως.

**

Τὰ μυστήρια τῆς Αύστριακῆς ἐπιρροῆς ἐν 'Ελλάδι ὀλονέν προκύπτουσιν εἰς φῶς. Τώρα μόλις μανθάνομεν, ὅτι ἐν Αύστριᾳ πρὸ κακοῦ ὑπῆρχεν ἰδρυμένον καὶ ἐλειτούργεις Πρεστορεῖον τῆς Αύστριακῆς κυβερνήσεως, ἔχον φκνερὰ ἐκτεθειμένα τὰ σῆματα τοῦ δικεφάλου ἀετοῦ. Αὐτὸς ὁ δικεφάλος ἀετὸς ὅστις καὶ ἐν Ἀθήναις ἐφώλευεν ἐν εἴδει . . . παρεστερός, εἰχε σκοπόν, φαίνεται νὰ ἐπισκιάσῃ δλην τὴν 'Ελλάδα.

**

Συμβαίνουν καὶ μερικὰ παράδοξα καὶ ἀνεξήγητα εἰς τοιοῦτο σημεῖον, ὥστε νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι οἱ νόμοι τῆς φύσεως ἔχουν χάσματα, ὅπως καὶ ὁ νόμος περὶ δημοκρισίων. Εἰς πυρκαϊάν συμβάσαν ἐν Κουρτέσι, ἐκάησαν ὡς καὶ τὰ φρέατα! — ἡ φράσις εἶναι εἰλημμένη αὐτολεῖται ἐκ τῶν ἐφημεριδῶν. 'Υποθέτομεν, ὅτι τὴν ἔτεσσαν διὰ πυρίτιδος.

**

'Ανέγνωμεν καπού, ὅτι ὁ ἐν Πειραιᾷ πρόξενος τῆς Γαλ-

λίας κ. Καρτερῶν προεβίβασθη. 'Απόδειξες ὅτι διὰ τοὺς προβίβασμοὺς πανταχοῦ ἴσχύει τὸ αὐτὸς σύστημα, συνοψίζομενον εἰς τὸ ἔξτις ρητόν: 'Ο Καρτερῶν προεβίβαζεται.

**

Μετὰ τὰς συζητήσεις περὶ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν.

Εἰς ἐν τῷ καρφενείῳ ἀναγνώστη, ἔξετάζει μετὰ προσοχῆς τὴν τελευταίαν σελίδα τῆς Καθημερίης καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἀφθοναὶ σπητάκια καὶ ἀνακράζει ἀφελῶς!

— Τὶ τεράστινον φόρον οἰκοδομῶν θὰ πληρώνῃ τάχα αὐτὴ ἡ ἐφημερίς!

'Δεῦτος

ΚΛΕΦΤΙΚΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

Κάθε μέρα, μὰ τί λέγω; κάθε ὥρα καὶ στιγμὴ δός του κλέδουν εἰς τοῦ τάδε, δός του κλέδουν εἰς τοῦ δεῖνα, καὶ χωρὶς νὰ τὸ φοβοῦμαι, σᾶς τὸ λέγω ἐν τιμῇ, δῆτα κλέφτικο λιμέρι ἐκατήγητη· ἡ 'Αθηνα.

Καὶ τὰ βλέπει καὶ τὸ ἄκουει ἐν μεγάλῃ ἡρεμίᾳ ἡ κλεινὴ 'Αστυνομία.

— Εκλεφαν ἔνα ρυλόγι, Εκλεφαν καὶ μιὰ μπουγάδα, Εκλεφαν ἔνα κορίτσι, Εκλεφαν ἔνα κουτί, Εκλεφαν ἔνα ταμεῖον, Εκλεφαν μιὰ Μανιωλάδα, Εκλεφαν κατὰ παράδεις, Εκλεφαν δὲν ξέω τί. Καὶ τὰ βλέπει καὶ τὸ ἄκουει ἐν μεγάλῃ ἡρεμίᾳ ἡ κλεινὴ 'Αστυνομία.

Guerrier

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ

Πρὸ ἐθδομάδων διεδόθη, ὅτι ὁ 'Αλέξανδρος Μανσόλας ἀφοῦ κατεχράσθη σπουδαῖον ποσὸν ἐκ τῆς 'Επιτροπῆς τῶν 'Ολυμπίων, ἡς ἡτο Πρόεδρος, μετέβη εἰς Λαμίαν, διπὼς δι' ἐκποιήσεως κτημάτων του πληρώσῃ τὸ Ἑλλειμα τοῦτο. "Ηδη πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ μὲν Μανσόλας εὑρίσκεται εἰς τὸ ἔξωτερικόν, ἐνταῦθα δ' ἐξεδόθη ἔνταλμα συλλήψεως κατ' αὐτοῦ, κατηγορουμένου ἐπὶ ὑπεξιρέσει πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν, τὰς ὅποιας είχον ἐνκπούθεσι παρ' αὐτῷ, ὡς Προέδρῳ τῆς ἐπὶ τῶν 'Ολυμπίων 'Επιτροπῆς, οἱ ἐργολάθοις οἱ ἀναλαβόντες τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ζάππείου. Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἔξωτερικῷ μὴ εἰδότας τὸ παρ' ἡμῖν πρόσωπα, σημειοῦμεν, ὅτι ὁ Μανσόλας οὗτος εἶναι ἐκ τῶν ἐπισημοτάτων τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, αἵρετος τοῦ μακαρίτου γερουσιαστοῦ Μανσόλα, ἀρχαῖος ὑπάλληλος τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας, τμηματάρχης, γενικός διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων, ἀντιπρόσωπος τῆς 'Ελλάδος εἰς πλεῖστα ἐν Εύρωπῃ συγκροτηθέντα διεθνῆ συνέδρια, ταξιάρχης τοῦ Σωτήρος, ταξιάρχης καὶ ἀνώτερος ταξιάρχης πλειόνων εύρωπακῶν ταχυμάτων, κτλ. κτλ. Διὰ τοὺς πολιτικοὺς κύκλους, ὁ Μανσόλας ἡτο μία δῆθεν εἰδικότης, εἰς ἀναπόφευκτος διοικητικὸς παράγων. Παρὰ τῆς κοινωνίας ὅμως ἐθεωρεῖτο μίας κλασικῆς γραικυλικῆς ἀνικανότης, ἀνθρώπου ημιμαθής, σιηματίας, ἀνχύγωγος καὶ ἀμφιβόλου χαρακτήρας. Αἱ ἀφευκτοὶ βραδύτητες τῆς δικαιοσύνης, ἔδωσαν εἰς τὸν Μανσόλαν τὸν κακόν νὰ τεθῇ ἐκτὸς τῆς ἀκτίνος τῆς ἐνεργείας αὐτῆς. 'Αλλ' ἐὰν ἡ περίστασις αὕτη ἐγένετο ἀφορμὴν ἡ ἀπαλλαγὴ ὅπωσδήποτε ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία τοῦ μικροβίου τούτου, θὰ θεωρήσωμεν, ὅτι εὐθηνά ἐπετεύχθη τὸ καλὸν αὐτὸς δι' ἀπωλεῖας πεντάκοντα χιλιάδων δραχμῶν.